

nieuwsbrief heilig vuur

winter 2020-2021

ons ecosysteem, de mens en zijn overtreding van de systemische wet van de wederkerigheid

Als er een soort is in ons ecosysteem dat de systemische wet van geven en nemen overtreedt, dan is het wel de mens. En we betalen, zonder dat we ons dat volledig bewust zijn, de stevige prijs van een groeiend gevoel van leegte en zinloosheid. Kunnen we dat ooit nog herstellen? Laten we in ieder geval ons best doen om op zijn minst de sporen van een charmante poging tot herstel achter te laten.

“Waar doe ik het eigenlijk allemaal voor?“, is een vraag die ik steeds vaker hoor in de praktijk van Heilig Vuur. Veel mensen die op bepaalde vlakken bijzonder tot zelfs heel succesvol zijn, voelen zich diep van binnen eenzaam en ongelukkig. En het lijkt erop dat steeds meer mensen op dit moment een gevoel van leegte en zinloosheid ervaren. In het werken met systeemdynamieken konden we al zien dat het najagen van rijkdom en status, zoals grote huizen, snelle auto's, mooie spullen en promoties zelden tot misschien wel nooit bijdragen aan een vervuld en gelukkig leven. Daarentegen lijkt het vermogen om in wederkerigheid met je directe omgeving te leven wel levenslust en zingeving tot gevolg te hebben.

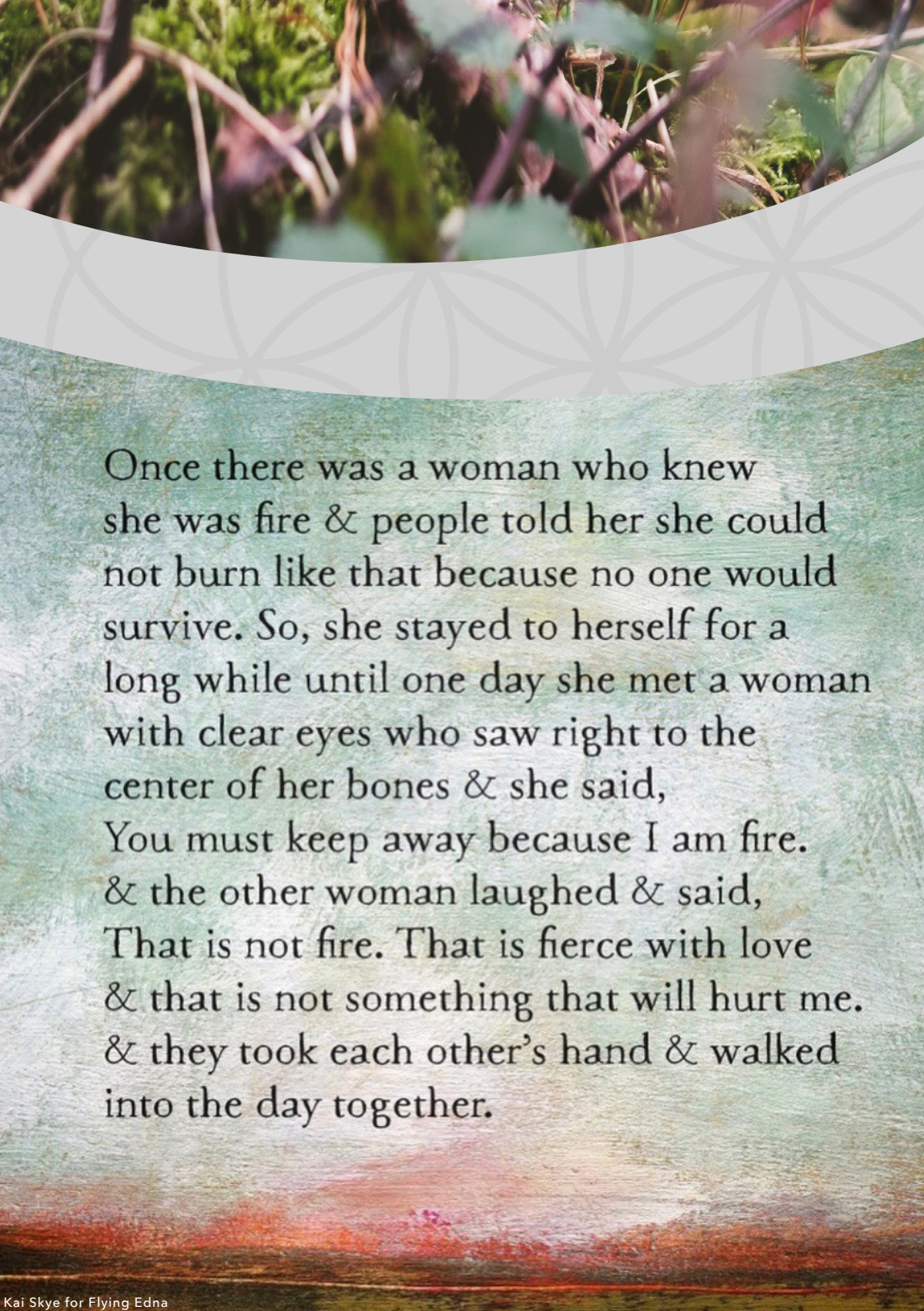
mitochondriën als metafoor voor een zinvol leven

Ik ga een middagje op pad met een leuke boswachter en vertel hem enthousiast over mijn werk; het werken met systeemdynamieken. "Jij bent dus eigenlijk een soort boswachter onder de mensen. Of beter gezegd, een menswachter", vat hij grappend samen. "Wist je dat mitochondriën de energiecentrales zijn in onze cellen?", vervolgt hij. "In de mitochondriën wordt de energie uit voeding omgezet in een vorm die de cel, en dus het lichaam, kan gebruiken voor vitale functies zoals bewegen, groeien en denken." "Mitochondriën...?", ik ben benieuwd waar hij naar toe wil. "Ja, mitochondriën," knikt hij. "De mensen denken dat zij de baas zijn over de natuur. Maar dat is niet zo. Mensen hebben dezelfde functie als mitochondriën maar handelen daar echter niet naar. Biologisch gezien zijn mensen niet veel meer dan een klein schakeltje in een veel grotere biosfeer waarin alle elementen precies even belangrijk zijn en allen een eigen en unieke functie en plek hebben. Voor

een ecosysteem bestaat er op de diepere laag geen enkel verschil tussen een varen en een dennenboom of tussen een worm en een adelaar. Ieder element hoort erbij en heeft een eigen functie en dus een eigen plek. Samen vormen ze het geheel."

Aha, nu begin ik het te snappen. "Maar, als we voortborduren op die vergelijking, vervullen we onze functie als mens dan wel in het systeem?", vraag ik meer retorisch dan dat ik het antwoord niet zou weten. "Wat denk je zelf?" lacht hij dan ook hartelijk. Ik denk nee, natuurlijk niet! Wij mensen nemen dus wel de energie uit de natuur maar zetten die zelden om in een vorm die het grotere geheel ten goede komt. We hebben in die zin dezelfde functie en plek in het systeem als mitochondriën in een cel, maar wij handelen daar maar voor de helft naar. Als er dus een element is in ons ecosysteem dat de systemische wet van geven en nemen overtreedt, dan is het de mens. In die zin hebben we er als mens zelf voor gezorgd dat we buiten de biosfeer zijn komen te staan waar we tegelijkertijd ook niet zonder kunnen. Zou daar dan ons collectieve gevoel van leegte en zinloosheid vandaan komen?

Once there was a woman who knew
she was fire & people told her she could
not burn like that because no one would
survive. So, she stayed to herself for a
long while until one day she met a woman
with clear eyes who saw right to the
center of her bones & she said,
You must keep away because I am fire.
& the other woman laughed & said,
That is not fire. That is fierce with love
& that is not something that will hurt me.
& they took each other's hand & walked
into the day together.

mycelium en de dienstbaarheid aan het grotere geheel

De boswachter wijst zijn geboeide toehoorder op een kring van zwammen, die wij vroeger als kinderen een 'heksenkring' noemden: "Dat is een mycelium, een ondergronds netwerk van schimmeldraden waaruit vruchtlichamen als bijvoorbeeld paddenstoelen groeien. Als we ons een onzichtbaar mycelium-netwerk voorstellen onder de zichtbare oppervlakte van de aarde en waarvan wij mensen de vruchtlichamen zijn, dan kunnen we misschien een klein beetje begrijpen dat wij onderdeel zijn van iets groters en dat wij daarmee verbonden zijn. Onze levens zouden daarom in dienst moeten staan van de groei en bloei van het gehele ecosysteem. Maar helaas zijn we daarin nalatig; de mens is zo ongeveer de enige soort uit de biosfeer die het concept van de wederkerigheid niet eerbiedigt."

Wowh, wat een mooie uitleg! Ik dank de boswachter voor de fijne en inzichtelijke uitwisseling, dirigeer de hond in de achterbak van de auto en rijd mijmerend over mitochondriën en mycelia naar huis. Wij mensen nemen dus alleen uit de biosfeer en geven daar niets in ruil voor terug. Dat zou inderdaad wel eens de oorzaak kunnen zijn van betekenisloosheid en leegte onze levens. Ons eigen gedrag is dan de wortel van onze eigen eenzaamheid. Als er geen zingeving meer door onze aderen stroomt, vermaakt dat ons tot geïsoleerde lichamen met holle bewegingen. We hebben onszelf, door ons niet als mitochondriëtegedragen, als het ware afgesneden van het mycelium. We zijn los komen te staan van het grotere geheel waar alles met onzichtbare draden met elkaar is verbonden en elkaar in wederkerigheid voedt in betekenis en zingeving. We zijn het contact met de bron kwijtgeraakt.

Sofia Minson

In de Maori-filosofie is alles met elkaar verbonden en staat niets op zichzelf

Alles is met elkaar verbonden. Het logo van Heilig Vuur is gebaseerd op de "Flower of Life", een oeroude metafoor voor de verbondenheid van alle leven in het universum. De 'Bloem des Levens' geldt als één van de krachtigste natuursymbolen uit de heilige geometrie die je in veel wereldbeschavingen aantreft;

- het oude Egypte (tempel van Osiris in Abydos),
- de Verboden Stad in China,
- oude Israëliëse synagogen en de kabbala,
- Boeddhistische tempels,
- kunstwerken uit het Midden-Oosten, al van 1500 vóór Christus.

animisme en de globale crisis als collectieve initiatie

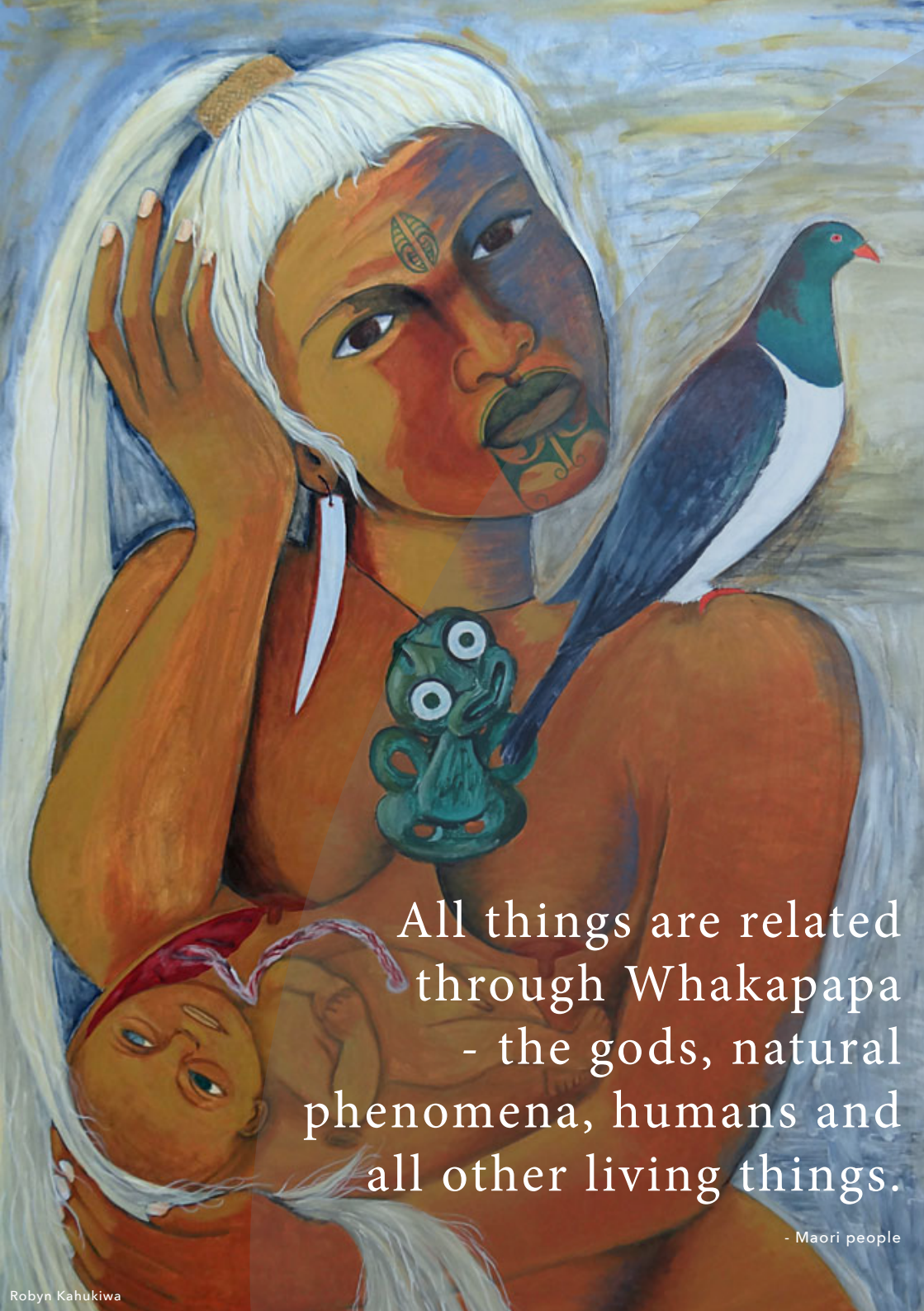
Wat te doen? Ik val zoals zo vaak terug op de wijsheid van de oude culturen en denk daarbij bijna direct aan het animisme. Volgens het animisme bestaan zielen of geesten niet alleen in mensen en dieren, maar ook in planten en natuurlijke fenomenen zoals regen, wind, bliksem, bergen, stenen, oceanen en rivieren. Voor inheemse culturen is het animisme echter zoëts natuurlijk dat ze er niet eens een woord voor hebben. Het is voor hen bijna een fundamenteel geloof dat geest en materie één zijn en dat alles doordrenkt is met een ziel, die op haar beurt weer onderdeel is van het grotere geheel of de universele ziel. Als we daar meer vanuit zouden gaan, kunnen we misschien langzaam gaan bevatten hoe alles met elkaar is verbonden en kunnen we vervolgens een dialoog aangaan met de diversiteit aan 'stemmen' om ons heen. Dat vraagt echter wel wat van ons. Op de eerste plaats is het nodig om weer verbinding te maken met onze diepste kern, met onze ziel. We worden dan uitgenodigd om af te dalen naar de wereld van het onderbewuste. In het werken met systeemdynamieken, begeven we ons bij Heilig Vuur bijna altijd op die laag en ontdekken we iedere keer opnieuw met verwondering hoe er, zonder dat wij dat weten, een constante uitwisseling plaats heeft tussen bewust en onbewust, tussen wakker zijn en dromen, tussen het geziene en het ongeziene en tussen het wereldlijke en het heilige.

Je zou dus kunnen zeggen dat wij menselijke wezens, zoals een boom, wiens wortels verborgen zijn in de rijke duisternis van de aarde, de taak

Tino Rodriguez

hebben om onze diepe onderbewuste innerlijke wereld te leren kennen en te onderzoeken wat we daar aantreffen wat nog aangeraakt, losgelaten, begrepen of doorvoeld mag worden. We zouden dan de oplossing voor onze eenzaamheid en ons gemis in onszelf kunnen zoeken door bijvoorbeeld de verborgen verwondingen die in onze onderwereld aanwezig zijn te gaan helen in plaats van de oplossing van de wereld buiten ons op te eisen. In het licht van de symmetrie die er bestaat tussen een innerlijk en een uiterlijk leven, kunnen we de huidige globale crisis dan misschien gaan zien als een aansporing tot een *collectieve initiatie* die ieder van ons individueel moet ondergaan.

All things are related
through Whakapapa
- the gods, natural
phenomena, humans and
all other living things.

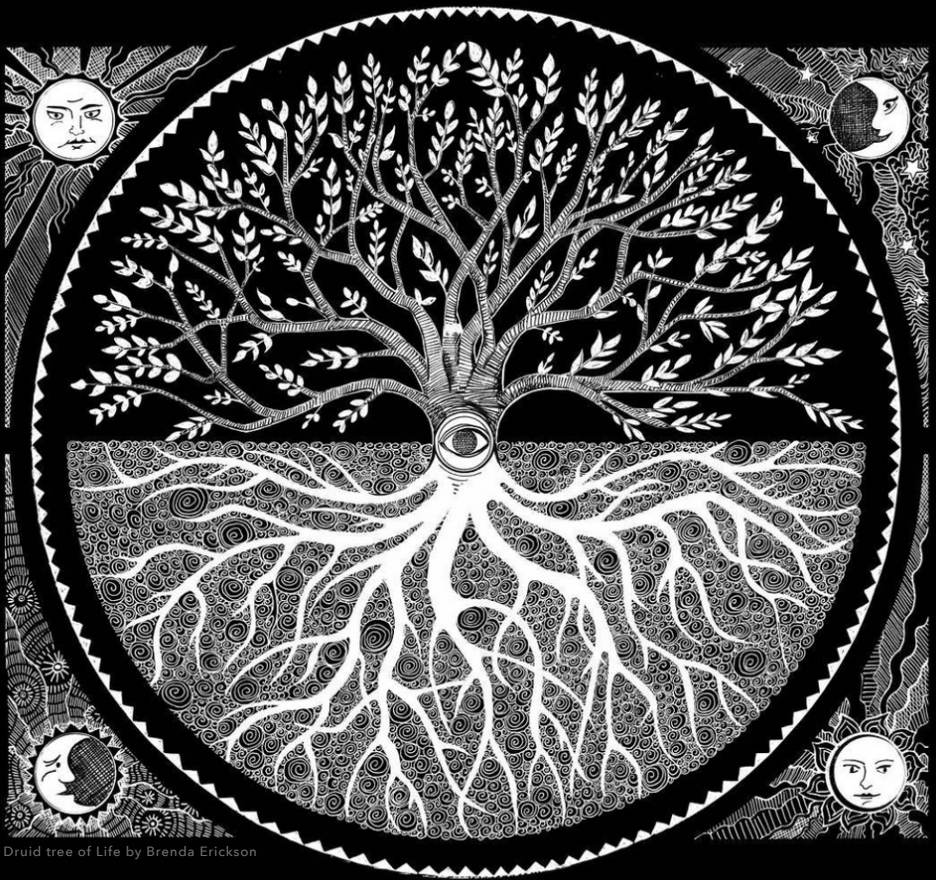
- Maori people

Sinds het begin van de Corona-crisis, is het bij Heilig Vuur alleen maar drukker geworden en klinkt de vraag "waar doe ik het allemaal voor?" steeds vaker. Op zoek naar zingeving dalen we dan af om te ontdekken waar we ooit zijn afgesneden van het grotere, en komen we bijna altijd uit op de kwaliteit van de relatie met onze ouders en de tekorten die we daar als kind in meer of mindere mate hebben opgelopen. We zijn als kind van onze plek gegaan omdat de liefde van onze ouders niet voluit kon stromen door hun niet geheelde verwondingen, die zij op hun beurt weer, opzettelijk of onopzettelijk, hadden opgelopen aan hun ouders

zo binnen,
zo buiten

en zo verder terug het voorouderveld in. Wanneer we begrijpen waar systeemdynamieken vandaan komen en goed durven rouwen om dat wat we ooit zijn verloren, dan komen we weer in gesprek met onze ware waarden en krijgt ons leven weer zin. Als we open staan voor deze uitdaging om diep in onszelf af te dalen, ontdekken we dat zich in ons onderbewuste ook een waardevol medicijn bevindt waarmee we niet alleen onszelf kunnen helen maar ook een waardevolle bijdrage kunnen leveren aan de globale transformatie van het ecosysteem waarvan wij deel uitmaken. Hier gaat de oude 'hermetische wet' zo *binnen*, zo *buiten* over.

Druid tree of Life by Brenda Erickson

Hermes Trismegistus is een legendarische wijsgeer en oeroude profeet die kennis openbaarde over mystiek, kosmologie, magie, astrologie en alchemie. Hij is de centrale figuur in het hermetisme, een stroming uit de eerste eeuwen na Christus waar het verwerven van 'gnosis' centraal stond; kennis van het goddelijke, de kosmos en de mens die moest resulteren in verlichting en verlossing. Eén van de bekendste uitspraken van Trismegistus is: Zo boven, zo beneden, zo binnen, zo buiten. Dit betekent dat we het grote weerspiegeld kunnen zien in het kleine, ofwel dat de orde en de waarheid van het kosmische, grotere geheel terugkeert in het leven van ieder mens op aarde. De schepping wordt zo in elk mens weerspiegeld.

de keuze om een zinvol en bevredigend leven te leven

Wat ons onderscheidt van alle andere 'soorten' in het systeem, is dat wij mensen een vrije wil hebben. Wij hebben zelf de keuze om een zinvol en bevredigend leven te leven, al lijkt het soms alsof we daarvoor een angstaanjagende drempel moeten oversteken. Of, zoals de evolutionaire bioloog *Andrew Cohen* het treffend verwoordt: "We moeten de kracht van de keuze weer bevrijden uit het onderbewuste."

Mijn wens voor 2021 is dat we ons steeds weer herinneren hoe we als mens onmiskenbaar een onderdeel zijn van het ecosysteem en dat we daar ook naar gaan handelen.

De Amerikaanse schrijfster *Vicki Robin* heeft hiervoor een mooie suggestie: "Behandel iedereen binnen een straal van 50 kilometer alsof je van hen houdt." Ik zou daaraan graag willen toevoegen dat we met "iedereen" ook bedoelen de dieren, de bossen, de bergen, de rivieren, de zee, etc. Laten we de wereld reconstitueren door onze kleine persoonlijke bijdragen, onze samenwerkingen en ons samenzijn. Als we ons best doen om de laatste stukjes ongerepte wildernis te beschermen en schoonheid weten te creëren uit onze gebroken harten, dan kunnen we elkaar misschien weer werkelijk ontmoeten en iets van het leven in wederkerigheid gaan ervaren.

laten we op zijn minst een kleine, charmante bijdrage achterlaten...

Niemand weet of we het als mensheid gaan redden en of we nog iets bewoonbaars achterlaten voor de toekomstige generaties. Maar ik geloof echt dat de huidige globale crisis een startsignaal kan zijn om nu werkelijk onze hoogste vermogens in te gaan zetten. Of we erin zullen slagen of niet, we moeten alles geven wat we in ons hebben om te doen waarvan we denken dat het nodig is. We zijn en blijven immers niets meer dan verdwijnende kometen die op dit moment worden 'gedagvaard' om ons lot aan te nemen. En misschien, heel misschien kunnen we dan nog een kleine 'charmante bijdrage' achterlaten als we gaan.

Ik ga er in ieder geval voor! Doe jij ook mee?

Charmante groet voor 2021,

Irene

activiteiten heilig vuur winter 2020-2021

- De twee leergroepen van de Heilig Vuur Leergang Persoonlijk Leiderschap en Systeemdynamiek zijn in volle gang evenals de Heilig Vuur Master Persoonlijk Leiderschap en Systeemdynamiek. In januari komen de data voor de nieuwe groepen die zullen starten in 2021 op de site te staan.
- De deelnemers aan de eerste editie van Heilig Verlangen; werken met systeemdynamiek in 1-op-1-trajecten, het vervolg op de Master, voeren deze winter nog een serie coachgesprekken. In de lente ronden zij Heilig Verlangen af. In 2021 start de tweede editie van Heilig Verlangen, data hiervoor in januari op de site.
- Regelmatig opstellingendagen en elk kwartaal een opstellingendag in het Spaans.
- Individuele coaching (ook mogelijk in het Spaans en online)
- Supervisiegroepen
- Organisatieopstellingen, workshops en teaminterventies op maat
- Heilig Vuur Meditatie app-groep (ook in het Spaans)

voor alle activiteiten van heilig vuur en meer informatie, kijk graag op: www.heilig-vuur.nl

Alles in de natuur is zich op dit moment aan het verzamelen om zich terug te trekken naar het diepste binnenste. En dat is wat onze eigen natuur ook zo verlangt om te doen. Met alle verplichtingen in deze tijd van het jaar is dat helaas niet altijd mogelijk. Maar je zou in ieder geval, en tenminste op dit moment, een meditatie kunnen gebruiken om jezelf te permitteren naar binnen te gaan. Nodig jezelf royaal uit om je antennes naar binnen te draaien.... en te ontdekken wat je vervolgens in jezelf aantreft. Wil je de Heilig Vuur-meditaties ook ontvangen? Dat kan zonder extra kosten. Stuur me graag een berichtje.

We often forget that WE ARE NATURE.
Nature is not something separate from us.
So when we say that we have lost our
connection to nature,
we've lost our connection to ourselves.

Andy Goldsworthy